

Bráchovy pyngle

Jan Nedvěd

Nad řekou se noc jak vláha sedá, nad stráněmi slyšíš tichý vlak.
v řece měsíc hvězdy svoje hledá, nad údolím létá ve tmě pták.

Opuštěná chajda v téhle noci, je moje, tam jsem před léty si hrál,
a jezdil šťastnej asi každou chvíli, ještě stojí totem, co tam vždyck
y stál.

Kdysi jsme tam s bráchou žili šťastní, neviděli nic než tenhle svět,
po verandách v nocích jako blázni, prožívali pár klukovskejch let.

Jednou vzal si pingle a šel jinam, kdybych nebyl chlap snad bych to v
zdal,
teď ho občas v televizi vídám, jednu moji písničku si hrát.

Na Medníku žili jsme si šťastní, neviděli nic než tenhle svět,
po verandách v nocích jako blázni, prožívali pár klukovskejch let.

To se jednou probudíte v ránu a už vám není kolik vám má bejt,
stejný stěny, stejná prima holka, jenom padesátka na krku jak nejt.

Trochu vás zabolí někde vzadu, trochu zradí ten kohos měl rád,
trochu se vám začne více stýskat, trochu nechce se vám žít a ani hrát
.

Kdysi jsme tam s bráchou žili šťastní, neviděli nic než tenhle svět,
po verandách v nocích jako blázni, prožívali pár klukovskejch let.

Nad řekou se noc jak vláha sedá, nad stráněmi slyšíš tichý vlak.
v řece měsíc hvězdy svoje hledá, nad údolím létá ve tmě pták.

Opuštěná chajda v téhle noci, je moje, tam jsem před léty si hrál,
a jezdil šťastnej asi každou chvíli, ještě stojí totem, co tam vždyck
y stál.